

med Højremænd under den ene Arm og Moderationen — den Smule der var — under den anden Arm og stemte nok saa gladelig mod en Venstremænd, for derigennem at bidrage til, at Venstre ved Valget kunde faa saa meget imod sig som muligt. Thi Forholdet var nemlig det, at de ikke kunde magte at stille Kandidat op, men saa kunde de jo magte at stemme imod, og saa mødte Socialdemokraterne og stemte imod. Det var allerede i 1898, og da kunde man se bagefter, hvordan de havde stemt, for da havde man jo Adgang til Valglisterne og kunde se, hvordan det var gaaet til; saa jeg vil lade Socialdemokraterne vide, at naar det er kommet til Krigstilstand, f. Eks. i Ribekredsen, saa er det dem selv, der i deres Overmod have begyndt denne Krig; og det under den politiske Situation, da vi havde Højreministre endnu her i Landet, som vi vidste vilde bruge Provisorier, hvad Øjeblik de turde og kunde. Socialdemokratiet skulde derfor ikke stadig komme og fortælle os baade mundtlig og skriftlig, at de ere de eneste, der holde Frihedens Fane højt, og at de nok skulle vide at støtte de Kandidater, der stille sig som Demokrater, fremfor de reaktionære Kandidater, for det er ikke rigtigt, Socialdemokraterne have stemt imod mig, det har jeg set ikke en Gang, men to Gange; thi det samme gentog sig nemlig i Ribekredsen tre Aar efter, da stemte atter Socialdemokraterne imod mig — mange ere de ganske vist ikke, men der er jo dog nogle Stykker. Derfor maa de Herrens undskylde, at jeg ikke tror paa deres Forsikringer om, at de ville holde Ideens Fane højt, for naar jeg har Bevis for det modsatte, maa de virkelig undskylde mig, at jeg er lidt mistroisk over for deres Talemaader.

Derfor siger jeg, nej, Socialdemokraterne ville vist ikke stemme paa mig, det have de ladet være med for mange Aar siden, lige fra 1898, saa det er ikke noget nyt. Men det gaar vel nok endda, tænker jeg, i Ribekredsen, endskønt Socialdemokraterne ikke ville arbejde sammen med Venstre, mens de ville arbejde sammen med Højre og Moderationen mod Venstre. Det er bevisligt. (Modsigelse). Jo, det er bevisligt! De fylde jo stadig deres Presse med Tale i den Retning. For saa vidt er det udmærket, at vi have faaet de Herrens ind i denne Sal, for her gaar det ikke, saadan som det gaar, naar de ere ude paa deres egen Boldgade, naar de tale paa Møder, hvor der bare bliver raabt: „Det

er hørt!“ Og saa er det troet og sikkert. Men her blive de nødte til ganske roligt at høre paa, hvad vi andre sige, og hvilke Beviser der føres frem. Og det er jo det heldige, at fra Rigsdagen spredes det ud over hele Landet. Derfor, siger jeg, er det godt, at vi have dem her i Salen.

Derefter skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), som jeg ser heller ikke er til Stede. Han gav sig til i sin Tale forleden at haane de vestjyske Demokrater og fortalte, at det skulde nok blive ganske anderledes. Jeg vil nu sige det ærede Medlem, at da han laa i Svøbet, ja, endogsaa før han blev født, da stode Venstremænd ude i Vestjylland som Vagt og Kæmpere for Frihedens Sag; havde de ikke gjort det, havde det ærede Medlem maaske ikke siddet her i Dag. Det er det, der kreperer os gamle Venstremænd, der have været med saa længe, ogsaa den Gang det kneb, til at kæmpe for almindelig Valgret og Frihed, at de Herrens komne og sige, at vi duer ingen Verdens Ting til, det er alene dem, der duer noget. Og saa kunne de jo slet ingen Ting alligevel; ikke det fjerneste kunne de uden at bruge Mund og skrive hastemte Artikler.

Saa siger det ærede Medlem, idet han omtaler Vestjyderne temmelig haanligt, at det skal nok blive ganske anderledes. Ja, de Herrens ville jo gerne fortælle os, hvor store de ere, og hvor meget de ofre. Mon de ikke her i Salen ville oplyse, hvor mange Penge de have ofret paa deres Presse i Vestjylland, for det er mange. (Afbrydelse.) Nej, det skulle de nok lade være med. Men hvad Resultat have de naaet? Det kan være af Interesse at faa at vide, hvordan det nøgternt set i det Herrens Aar 1903 ser ud i Vestjylland, til Trods for alle de Penge, de have ofret, og al den Agitation, de have ført, og til Trods for, at det jo er en halv Snes Aar siden, de fik Presse derude og begyndte Agitationen derude. Lad os se, hvordan det saa ud f. Eks. ved Valgene den 16. Juni dette Aar. Der er f. Eks. Esbjergkredsen, hvor de skulde være allerstærkest. Der stillede de med 923 Stemmer, medens Venstre fik 2174. Gaa vi saa til Varde, se vi, at de der stillede med 174 Stemmer og Venstre havde 1234. Tage vi Ribekredsen, havde Venstre 1249 og Socialdemokraterne 234. Gaa vi endelig til Ringkøbing, som er den fjerde vestjyske Kreds, hvor der var opstillet en socialdemokratisk Kandidat, saa staar Socialdemokraten med 711 Stemmer; medens den ærede Kultusminister fik 1400.